

BAAN *flash*

Lustrum uitgave

21 augustus 1991

-

21 augustus 2016

VOORWOORD

Op 21 augustus 2011 bestond onze golfclub aan de 's Gravenweg 20 jaar. Mede op verzoek van enkele bestuursleden is in die periode een speciale Baan Flash door Dienneke van Wessem uitgegeven over de ontwikkeling van de baan.

Omdat de afgelopen vijf jaar veel nieuwe leden de weg naar onze club hebben gevonden is het voor hen misschien best aardig om meer van de geschiedenis van onze baan te weten.

Dienneke heeft toen Rob Vuijk, de toenmalige baancommissaris, benaderd met het idee om de uitgave van toen te actualiseren naar nu. Immers in september 2016 bestond onze baan 25 jaar. Ik vond dit uiteraard een uitstekende suggestie, waarvan u hieronder het resultaat aantreft.

Veel leesplezier toegewenst,

Peter de Munnik
baancommissaris

(foto P.v.T.)

Voorafgaande aan de plannen en ontwikkelingen om tot de huidige baan van de Golf & Country Club Capelle aan den IJssel te komen, met behoud van het landschappelijke karakter van de gronden, is veel water door de IJssel gevloeid, letterlijk en figuurlijk. Wat doen we: Maken we er een 9-holes champions-course of een uitdagende 18-holes family-course van? Uiteindelijk prefereerde men een 18-holes baan.

De Zwitserse baanarchitect Donald Harradine werd gevraagd het ontwerp voor de 18-holes baan te maken. Dat had nogal wat voeten in de aarde vanwege de beperkte ruimte waarin de 18 holes met driving range en oefengreen een plaats zouden moeten krijgen. Van de gemeente Capelle aan den IJssel kreeg de aannemerscombinatie van Gebr. Van Delft B.V. en G. van Herk Tzn in het voorjaar van 1989 het startsein voor het uitvoeren van de eerste fase die door Heidemij Advies B.V. was voorbereid.

Bouwontwerpgroep Kokon BV kreeg de opdracht voor het ontwerp en de voorbereiding van het clubhuis. In mei 1990 werd de bouw gegund aan Vos & Teeuwissen BV en aan GTI voor de elektrische- en warmtetechnische installaties.

De voorbereidende werkzaamheden bestonden onder meer uit het uitbaggeren en dempen van de sloten, het graven van waterpartijen en het verzetten van 70.000 m³ grond alsmede het verwerken van 120.000 m³ zand, 40.000 m³ boomschors met 13 km drainage, allemaal nodig om de inklinking van de veengrond te bevorderen. Later volgde het aanleggen van de fairways, greens en teeboxen, het aanbrengen van 62 km drainagebuis en het planten van 27665 struiken en 711 bomen, alle passend in het polderlandschap.

Omdat de ondergrond uit veengrond bestond werd besloten alle teeboxen en greens aan te leggen op waterdoorlatende tempexplaten (piepschuim). En zo was in

september 1989 de eerste fase van het project gereed en kon in de zomer van 1990 worden ingezaaid.

Bij dit verhaal mag de opbouw van het clubhuis niet ontbreken.

Voorjaar 1990: de eerste palen van het clubgebouw zijn al geheid

Het clubgebouw in aanbouw

Zo ziet het clubgebouw er uit anno 2016

(foto P.v.T.)

TOEN

In september 1990 mocht er op de baan nog niet gespeeld worden, maar wel op de driving range waar op 21 oktober de eerste (behendigheids-)wedstrijd werd gespeeld. De grote wilg is er niet meer, wel andere bomen! Achter het hek loopt het pad langs de fairway van hole 11.

EN NU

De grote wilg is er niet meer, wel andere bomen! Achter het hek loopt het pad langs de fairway van hole 11.

Op 21 augustus 1991 werd de baan officieel in gebruik genomen met een wedstrijd voor 109 deelnemers. U kunt zich voorstellen dat de blauwe paaltjes (GUR) toen in ruime mate aanwezig waren om de jonge aanplant te beschermen, maar mede door

de bebouwing en het openbare groen rondom de baan, zorgde dit al voor een heel volwassen aanzien van het gehele complex.

Toen nog uniek in de golfwereld: teeboxen en greens verhogen met piepschuimplaten. Shell vond deze toepassing van haar product zo bijzonder dat zij de benodigde 5100m³ om niet te leveren.

Omdat een aantal bomen met hun voeten in de natte grond stond en daar niet tegen bestand was, werden in 1993 op betere plaatsen nog eens 130 nieuwe bomen geplant, deels zelf aangeschaft, deels door de gemeente ter beschikking gesteld. In de loop der tijd is ook de drainage hier en daar aangepast en uitgebreid.

Op 22 augustus 1991 werd door de Nederlandse Golf Federatie (NGF) officieel de B-status verkregen nadat twee leden van de onderzoekscommissie een rondje golf hadden gespeeld en na afloop een gesprek met het toenmalige bestuur over de vaardigheden van de Regel- & Handicapcommissie, de Wedstrijdcommissie en over de organisatie hadden gevoerd.

Na enig oponthoud aan de zijde van de keuringscommissie van de NGF werd in september 1996 de A-status verkregen. Dat houdt in dat voor de status van de baan, niet alleen de lengte (5237 meter) beslissend is, maar ook de variatie en moeilijkheidsgraad van de holes, de breedte en hoogte van de rough, alsmede de plaatsing van extra bomen hierbij een rol spelen.

In 1998 volgde de invoering van de Course en Slope Rating. In 2000 werd deze bijgesteld en in juni 2008 vond wederom keuring door de NGF plaats in verband met de hoogte van het gras tussen de bomen en in de plantvakken en waarbij toen eindelijk rekening werd gehouden met de vele out of bounds op onze baan.

1991

Vanaf het terras van het clubhuis een ruim uitzicht richting driving range

2011

Was de fairway van hole 10 en een deel van de puttinggreen nog goed te zien

En zo ziet het er dan 25 jaar later uit! Met de oefengreen op de voorgrond (foto P.v.T.)

Zoals gememoreerd is onze 18-holes baan op een relatief kleine oppervlakte aangelegd. Omwonenden kregen daarom op een aantal plaatsen wel wat overlast. In 1995 moesten wij de teeboxen van hole 7 verplaatsen omdat veel golfballen regelmatig thee gingen drinken bij de omwonenden, ondanks het daar aangebrachte scherm van bomen. Door de hole in te korten moest elders lengte worden teruggewonnen om de totale lengte van de baan te handhaven. Daarvoor was maar één oplossing mogelijk namelijk door de teeboxen op hole 5 naar achteren te plaatsen. Tegelijkertijd werden toen op hole 7 en op verschillende andere holes netten aangebracht om zo voor minder overlast te zorgen.

De fairway van hole 7, de herenteebox van hole 8 en de green van hole 9 werden in september 2002 flink onder handen genomen. De green met "terrassen" kon pas in 2004 weer in gebruik worden genomen. De baan bleef overigens steeds qualifying.

Mooie fairways komen er niet vanzelf. Ze werden op hoogte gebracht, geëgaliseerd, voorzien van drainage, bezand, weer geëgaliseerd, gefreesd, gerold, geharkt en uiteindelijk ingezaaid. Al deze handelingen werden met speciale machines uitgevoerd. Hier de fairway van hole 18.

Toen het probleem van wateroverlast op de fairway van hole 18 te groot werd is besloten om dit probleem op te lossen door een vijver te graven in het laagste gedeelte en de resterende grond te verwerken aan de buitenzijde van de fairway. Zodoende kon ook de driving range beter gedraineerd worden.

Dan, in 2003 wordt er een loods voor de handicarts en ander materieel gebouwd. Deze loods ligt geheel verstopt achter de green van hole 2 aan de andere kant van het verharde pad.

“In den beginne” werd gedacht om op dit stukje van het terrein iets “country-achtigs” te gaan doen, doch in 2003 moesten de handicarts en ook de “ballenraper” onderdak hebben.

Veel aandachtspunten zijn flink aangepakt en verbeteringen aan de baan uitgevoerd. Diverse teeboxen en greens werden gerenoveerd of opnieuw aangelegd. Tot 2006 werden alle werkzaamheden door de eigen greenkeepers en voor de grote “klussen” met hulp van een aannemer uitgevoerd.

In 2006 heeft de vereniging een contract gesloten met de firma AHA de Man BV om alle voorkomende werkzaamheden op onze baan over te nemen. Onze huidige hoofdgreenkeeper Thijs de Jongh ging namens de firma De Man in het najaar van 2010 bij ons aan de slag als hoofdgreenkeeper.

Het contract met AHA de Man werd in 2011 verlengd met nog eens vijf jaar. Sinds 2016 wordt na een aanbesteding het onderhoud verricht door De Hollandsche Greenkeeping Maatschappij. Het contract is afgesloten voor vijf jaar. Onze greenkeepers kregen de mogelijkheid bij HGM in dienst te treden, waardoor wij vertrouwde gezichten op de baan blijven zien. Baancommissie en HGM worden in hun werkzaamheden bijgestaan door onze adviseur Robin de Vooght, een algemeen erkend expert in aanleg en onderhoud van golfbanen.

De plantvakken voor het terras en het pad naar de driving range worden vernieuwd. Het baanmeubilair wordt (in fases) vervangen en een betere bewegwijzering verfraaien het aanzien van de baan. Zo verandert in de loop van de jaren onze polderbaan in een echte parkbaan.

*Het aanbrengen van de beschoeiing
bij de green van hole 17*

De aangebrachte bewegwijzering en

het aangebrachte baanmeubilair

Ook de aangelegde asfaltpaden op een gedeelte van de baan zijn een grote verbetering.

Degenen die afhankelijk zijn van het gebruik van een handicart kunnen nu ook in de winter en gedurende een “natte” baanperiode de holes 3 tot en met 10 blijven spelen. De paden langs deze holes zijn, zoals meerdere paden, voorzien van een verhard gedeelte.

Eind 2016 zal onze baan ook voorzien zijn van een GPS-systeem waardoor bepaalde kwetsbare plaatsen van de baan alsmede de rough, vermeden kunnen worden. De aanpassingen hiervoor zijn reeds in de baan en in de handicarts aangebracht.

Tot slot wil ik u onderstaande wetenswaardigheden niet onthouden:

Buiten de aanwezigheid van alle reguliere baandieren hebben ook vreemde snuiters (dieren) al diverse malen onze baan bezocht. Neem het bezoek van een verwaalde ree, het gedumpte pluimvee, een schildpad, de bruine haan / kippen en het zwart/witte konijn dat zich kostelijk amuseerde met enkele hazen, allen in de buurt van hole 16 en 17. Een jonge koe van de kinderboerderij op de oefengreen en een verwaald paard uit een wei aan de overzijde van de 's Gravenweg, lieten gelukkig weinig nadelige sporen achter op onze baan.

*In oktober 2008 werden wij verrast door het
bezoek van dit paard.
(foto P.v.T.)*

Deze speciale Baan Flash ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de golfbaan van de Golf & Country Club Capelle aan den IJssel is een vernieuwde en aangevulde versie van die ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan door ondergetekende bijeen gesprokkeld werd.

Met de bereidwillige medewerking van Wim Vermeulen die nauw betrokken was bij het op- en inrichten van de baan, met zijn onuitputtelijke hoeveelheid foto's hier van en met bijpassende teksten heb ik weer in ruime mate gebruik gemaakt. In deze editie heb ik ook gebruik mogen maken van recentere foto's van Peter van Toen. Verdere bijdragen zijn van Jan van Unen (in herinnering) met zijn jarenlange kennis als baancommissaris in vroeger jaren, zijn opvolger Kees van Haaster en de (vorige) baancommissaris Rob Vuijk.

Dieneke van Wessem